

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1221205229
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Hanusová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1221205229.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobcu: Slovenská L. D., B.: XX XXX XXX, R. XXB, R., zastúpený: A. M., E..A..O., B.: XX XXX XXX, D. X, R., proti žalovanému: C. C., U.. XX.X.XXXX, L. XX, D., Č. A., o zaplatenie 3.552,61 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č.k. 8C/79/2021-78 z 21.12.2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalovanému nepriznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie a žalovanému nepriznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 20.10.2021 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 3.552,61 eura s príslušenstvom ako náhrady poistného plnenia z poistného garančného fondu za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla bez povinného zmluvného poistenia a náhrady trov konania.

2. Súd prvej inštancie skúmal procesné podmienky konania podľa ustanovení § 2, § 3, § 4, § 9, § 161 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 37, § 37b písm. a) zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (ďalej len „zákon č. 97/1963 Zb.“), čl. 4, čl. 7 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie č. 1215/2012“) a dospel k záveru, že nie je daná právomoc súdu vo veci konať a rozhodnúť. Lustráciu v registri obyvateľov Slovenskej republiky zistil, že žalovaný sa v ňom nenachádza a z informácie Úradu hraničnej a cudzineckej polície, odboru analýzy rizík a koordinácie, oddelenia koordinácie spracovania údajov, zistil, že žalovaný sa nenachádza ani v evidencii pobytu cudzincov s povoleným pobytom na území Slovenskej republiky. Vzhľadom na uvedené mal za nepochybné, že v danom prípade ide o konanie s cudzím prvkom, spočívajúcom v subjekte, resp. osobe žalovaného, ktorý nie je občanom Slovenskej republiky, ale je osobou s bydliskom mimo územia Slovenskej republiky. Konštatoval, že právomoc súdov prejednať a rozhodnúť vo veciach zmluvných vzťahov s cudzím prvkom v danom prípade upravuje nariadenie č. 1215/2012, pričom podľa čl. 4 tohto nariadenia ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu a podľa čl. 7 ods. 2 nariadenia vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá takýto nárok. Žalobca si v predmetnom konaní uplatňuje voči žalovanému náhradu poistného plnenia, ktoré vyplatil ako národná kancelária systému zelenej karty poškodenému v sume 4.453,51 eura v súvislosti s dopravnou nehodou, ktorá sa stala na území Českej republiky. Keďže žalovaný v čase podania žaloby nemal na území Slovenskej republiky bydlisko a zároveň nebola splnená ani podmienka v zmysle čl. 7 ods. 2 nariadenia č. 1215/2012, pretože ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok, došlo na

území České republiky, v predmetnom prípade nie je daná právomoc súdu vo veci konať a rozhodnúť a preto konanie zastavil.

3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 251 a § 256 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý procesne nezavinil zastavenie konania, nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP a navrhol ho zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ za skutočnosť, ktorá zakladá uplatnený nárok, považoval dopravnú nehodu, ku ktorej došlo na území Českej republiky, pričom zdôraznil, že jeho uplatnený nárok je nárokom na náhradu plnenia, ktoré za žalovaného plnil žalobca poškodenému. Uviedol, že zákon č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“) dovoľuje prevádzkovať iba vozidlo, ku ktorému bola uzavretá poisťná zmluva, pričom ak poisťná zmluva uzavretá nebola alebo z určitých dôvodov zanikla, nemá poškodený možnosť obrátiť sa na žiadnu poisťovňu, ktorá by uhradila škodu za osoby zodpovedné za škodu, t. j. za vodiča či prevádzkovateľa vozidla. Z uvedeného dôvodu bol zákonom vytvorený tzv. poisťný garančný fond, ktorého správa bola zverená žalobcovi a poškodenému bolo poskytnuté právo uplatniť nárok na plnenie podľa § 24 ods. 2 písm. a) až g) zákona č. 381/2001 Z.z. proti žalobcovi za rovnakých podmienok, za ktorých by tento mohol uplatniť voči určitej poisťovni (ods. 3 citovaného ustanovenia zákona). Na druhej strane je žiaduce, aby tí, za ktorých bolo z poisťného garančného fondu plnené, vyplatené prostriedky do tohto vrátili späť, na základe čoho zákon žalobcu oprávnil domáhať sa náhrady za plnenie poskytnuté z poisťného garančného fondu v súvislosti so škodou spôsobenou nepoisteným vozidlom, t. j. zveril mu postihové právo voči nepoisteným osobám zodpovedným za škodu. Nakoľko z poisťného garančného fondu poskytol poisťné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti podľa § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. má proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa citovaného ustanovenia právo na náhradu toho, čo za neho plnil, a to podľa § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. Poukázal na to, že vzťah medzi ním a žalovaným je svojou povahou vzťahom sui generis, ktorý vzniká na základe skutočností uvedených v zákone, v ktorej súvislosti poukázal i na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/284/2010 z 28.10.2011, v zmysle ktorého tzv. postih (regres) nie je nárokom na náhradu škody, a preto jeho vznik nemožno odvodzovať od škodovej udalosti, ale až od okamihu, kedy bolo skutočne poskytnuté plnenie z garančného fondu; skutočnosťou zakladajúcou uplatnený nárok tak je až vyplatenie poisťného plnenia z poisťného garančného fondu poškodenému, pričom k tomuto plneniu došlo na území Slovenskej republiky, čím došlo k naplneniu čl. 7 ods. 2 nariadenia č. 1215/2012.

5. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Podľa ustanovenia § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

7. Podľa ustanovenia § 9 CSP ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

8. Podľa ustanovenia čl. 4 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

9. Podľa ustanovenia čl. 7 ods. 2 vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá takýto nárok.

10. Podľa ustanovenia § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. kancelária poskytuje z poisťného garančného fondu poisťné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti.

11. Podľa ustanovenia § 24 ods. 7 veta prvá zákona č. 381/2001 Z. z. kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a), b), f) a g), na náhradu toho, čo za neho plnila.

12. V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa od žalovaného domáha zaplatenia 3 552,61 eura na tom skutkovom základe, že žalovaný, ktorý je občanom Českej republiky, spôsobil v dôsledku dopravnej nehody v Českej republike škodu na motorovom vozidle poškodeného - K. N., pričom kanceláriou v rámci systému zelenej karty, ktorá odškodnila nároky poškodeného v súlade s právnym poriadkom krajiny miesta nehody, bola Česká kancelária poisťovateľov, ktorá svoje nároky uplatnila u žalobcu v súlade s čl. 51, Internal Regulations. Keďže k predmetnému vozidlu nebolo k dátumu dopravnej nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., vznikla žalobcovi povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca dňa 30.7.2020 poskytol poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie v sume 4.453,51 eura, z ktorej suma 580,90 eura predstavuje poplatok systému zelenej karty, ktorý si v predmetnom konaní neuplatňuje; uvedenú povinnosť si žalobca splnil v súlade s pravidlami systému zelenej karty, keď za vybavené nároky plnil kancelárii systému zelenej karty v krajine miesta nehody. Vzhľadom na uvedené žalobcovi vznikol nárok na základe ustanovenia § 24 ods. 7 veta prvá zákona č. 381/2001 Z.z., a to právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa ustanovenia § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z., na náhradu toho, čo za neho plnil. Žalovaný dňa 21.4.2021 z dlhu uhradil sumu 320 eur.

13. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade sa jedná o nárok vyplývajúci z mimozmluvnej zodpovednosti, avšak ide o nárok osobitnej povahy, tzv. postih (regres), ktorý nie je nárokom na náhradu škody. Uplatnený nárok vzniká na základe skutočností uvedených v ustanovení § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s ustanovením § 24 ods. 7 tohto zákona (k tomu aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/284/2010 z 28.10.2011, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 34/2013). Keďže uplatnený nárok žalobcu nie je nárokom na náhradu škody, nemožno jeho vznik odvodzovať od škodovej udalosti, ale od momentu, kedy bolo skutočne poskytnuté plnenie z poistného garančného fondu. Nakoľko peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu je splnený pripísaním sumy dlhu na účet veriteľa v peňažnom ústave (§ 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a z obsahu spisu vyplýva, že žalobca uhradil predmetnú sumu na účet B.: V. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený v G. G. R., K..E.. H. Č. A. (č. l. 31, 44, 45 súdneho spisu), je potrebné konštatovať, že miestom, kde došlo ku skutočnosti, ktorá uplatnený nárok zakladá, je v danom prípade Česká republika. Keďže podľa čl. 7 ods. 2 nariadenia č. 1215/2012 nie je možné žalobou uplatniť predmetný postihový nárok z mimozmluvnej zodpovednosti voči osobe, ktorá má bydlisko na území Českej republiky, t. j. žalovanému, v inom členskom štáte, t. j. na území Slovenskej republiky, pretože miesto, kde došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá takýto nárok, sa nachádza v Českej republike, právomoc súdov Slovenskej republiky nie je daná (k tomu aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/203/2021 z 24.2.2022). Vzhľadom na uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).